

je pretresal društvene zadeve v sedmih sejah. Blagajnik je imel dohodkov 5342.14 D, izdatkov pa 3760.62 D. Za časopisje je izdal 666 D, za nove knjige 1378.60 D in za vezavo knjig 299 D. Knjižnice se je poslužilo 50 članov, ki so prečitali 1635 knjig, 889 več kakor v letu 1924. Največkrat so bili prečitani Jurčičevi spisi in stare Slovenske večernice. Društvenih prireditvev je bilo pet in sicer so bile vprizorjene te-le igre: Pri belem konjiču, Srenja in Dom ter od Dekliške zveze: Izgubljen raj in Junaške Blejke. Podrobno delo se je razvijalo v Mladeniški in Dekliški zvezi. Žal, da števila obe premalo članov. Mesečnih sestankov Mladeniške zveze se udeležuje komaj 20 fantov, dekliških pa 46 deklet, kar je za tako obsežno župnijo vsekakor premalo. Fantje in dekleta Petrovske fare, zbirajte se z večjim navdušenjem in v večjem številu v svojih stanovskih organizacijah! Po vdaru na moramo, da se zbirajo v Mladeniški zvezi po večini fantje, ki niso organizirani pri Orlu. Mislimo, da je to zadosten dokaz, da so Mladeniške zveze potrebne tudi tam, kjer imajo ustanovljenega Orla. Odbor je ostal stari. Skrbni naj, da se društveno življenje še živahneje razvije, zlasti da se pojavi društveni pevski zbor.

Sredšče ob Dravi. Da pokaže javnosti sadove svojega neumornega delovanja, priredi v nedeljo, dne 14. t. m., tukajšnja orlovska mladina svojo 4. telovadno akademijo. Kot vsako leto, bo brezdomno tudi letos ista cvet vseh prireditvev tukajšnje katoliške mladine. Spored je skozinskož pester. Akademijo poseti ter prevzame slavnostni govor brat predsednik okrožja, prof. Mlakar iz Ptuj. Začetek točno ob pol osmih zvečer. Vstopnina: sedeži po 7 in 8 din., stojišča 4 din. Predprodaja vstopnic kakor običajno. Vsi, ki vam je mar kulturno vzgojno delo naše orlovske mladine, prav pristočno vabljeni! Bog živil!

St. Pavel pri Prebodu. V nedeljo, dne 7. t. m., priredi Ljudski oder Polzela v dvorani Društvenega doma v St. Pavlu zgodovinsko žaloigro v petih dejanjih »Garcia Moreno«. Začetek ob treh popoldne. Garderoba iz Ljubljane. Ujudo vabimo k udeležbi!

Smarje pri Jelšah. V nedeljo, dne 28. svečana, se je sestavil nov odbor v kraji šolski svet in izvoljen je bil kot načelnik Ivan Anderšah, bivši župan trški, pristaš SLS, za podnačelnika pa Ivan Turk. Seveda novi načelnik ni ravno po volji gospodarim okoli »Jutra« a Bog pomagaj!

Sv. Križ pri Slatini. Mladno društvo pripravlja za vprizoritev gledališko ljudsko igro »Krivoprisežnik«, »Sloga na Slatini« pa »Divjega lovca«.

Na delo za „Slov. Gospodarja“!

Naš list se bo s 1. aprilom izredno povečal. Dobil bo namreč vsak mesec enkrat ilustrirano prilogo, enkrat pa bo imel kot prilogo »Gospodarske Novice«, kakor so izhajale že pred vojsko. List zato ne bo nič več stal kakor dozdaj. Cena mu bo

za celo leto	32 D
za pol leta	16 »
za četrt leta	8 »

Od zdaj naprej do novega leta stane list 24 D.

Vljudo prosimo vse naše prijatelje, da začnejo takoj živahno agitacijo za Slov. Gospodarja. Spravite v vsako hišo naš list! Prigovarjajte od hiše do hiše, od osebe do osebe, da si list naroči, kdor ga še nima. Ako eden sam ne zmore denarja za list, pa si naj naroči list po dva skupaj ali tudi po trije skupaj. Za živahno agitacijo prosimo posebno naše župane in občinske odbornike, Orle in Orlice, naše Marijine družbe, Dekliške zveze in Mladeniške zveze.

Nagrada za uspešno agitacijo je predvsem naša zahvala, ki jo že naprej izrekamo. Pridni agitatorji pa dobijo za vsakih 5 novih naročnikov, ki list plačajo najmanj za pol leta prvi del vezanega Sv. Pisma novega naklona.

Slike »Slovenskega Gospodarja«. Kakor je danes objavljeno, bo »Slov. Gospodar« prinašal tudi slike. Gotovo je, da bodo te slike vsakega zanimale, posebno, ker bodo prinašale prizore iz domačih krajev, o domačih važnejših dogodkih. Kdor želi, da pridejo fotografije v našo slikano prilogo, naj čimprej v začetku vsakega meseca slike dološljejo na uredništvo v Mariboru. Koroška cesta 5. Slike morajo biti jasne, ostre.

Novice.

Pozdrav »Domovini«. Presneto slabo so naleteli izdajatelji »Domovine«, ko so mi poslali »Domovino« na ogled. Morda so mislili, da berem vse od kraja ali pa, da sem kakor megla, ki plava, kamor jo veter žene. Svest sem si svojega prepričanja in ne omarje me nikdo. Na tem mestu omenjam par besed: V 8. številki na 8. strani tega lista pod »Ženstvo za Domovino« stoji zapisano: »Tiste žene in dekleta, ki redko bere »Domovino«, so obenem najboljše agitatorice zanjo.« Jaz sem bral ta list danes prvič, pa povem vsem, da človeku slabo priha, ko bere »Domovino«. Listu je bila priložena reklama, na kateri sem med drugim tudi našel: »Prazna čenča je, da »Domovina« napada vero. Nasprotno ona z resnim pisanjem navaja ljudstvo v po-

šteno življenje.« V isti sapi napada list našo duhovščino, in to z izrazi, da se pošten človek zgraža nad njimi. Na prvi strani tedenske priloge »Domovine« z dne 19. februarja 1926 najdemo: »Kako pa je bilo pri nas že v 18. stoletju, kaže zgodovinska slika iz nemške, v Ljubljani tiskane knjige; spisal jo je Franc Anton pl. Steinberg, dvorni komorni svetnik, nam v spomin na čase, ko sta bila duhovščina in graščina kmetska boga in hudiča v eni osebi.« To naj si pogledajo »Domovinarji«, potem pa naj še enkrat rečejo, da niso proti duhovščini. V moji hiši se bere »Slovenec«, »Slovenski Gospodar«, »Domoljub«, »Vigred« in »Naš dom«. V take propadne časopise, kot je »Domovina« si niti ne pustim zaviti kakke stvari. To v vednost izdajateljem »Domovine« v Ljubljani. Če hočemo še kak pozdrav, naj mi jo pa še pošljejo. Vam drugim dragi somišljeniki naše občine pa ključem: Če pride k vam, ali veste kam z njo . . . ? Pripravite ji prostor tam, kamor spada! — Kmet iz Libne.

Boben ropoče. Ko je naš voditelj dr. Korošec v Belgradu v svojem govoru povdaril, da je Slovenija z davki preobložena, je navedel, da je bilo v Sloveniji v preteklem letu 48.000 eksekucij. To je seveda finančno delegacijo v Ljubljani malo dirnilo, pa je objavila, kako so se te eksekucije vršile. Pravi, da so od teh 48.000 rubežev le v 92 slučajih dejensko prodajali, da so drugače ljudje preje plačali. Teh 48.000 rubežev je iztisnilo okroglo 50 milijonov dinarjev. Če se že finančna delegacija s tem pohvali, naj se zaveda, da je pohvalila le tankovestnega plačevalca davkov, nikakor pa ne sebe. Njej bo zgodovina slovenskega naroda morala dati kot znak boben v roke, ker je v enem samem letu 48.000krat zaropotala. Ne opravičuje se, samo prenehajte s takim početjem, dokler narod še ni izgubil zavesti svojih državljskih dolžnostil!

Pučja nihče ne mara. V parlamentu Pučelj visoko nosi svojo glavo, a malo jih je, ki bi kaj dali nanj. Dne 25. februarja je nastopil kot govornik, a ker je mlatil prazno slamo, ga nihče razum nekaj Radičevcev ni maral poslušati. Od 142 radikalov ga je poslušalo samo 5. Besedil je take, da jih niti na shodu samostojnežev ne bi požrli. Pučelj v »Kmetiskem listu« neprestano v nič deva naše poslanke. Ali, ko je govoril naš dr. Korošec, ga je slo vse poslušati, dočim so tedaj, ko se je Pučelj pojavil, vsi Slovenci in vsi dobromisleči poslanci drugih strank zapustili sejno dvorano. Človeka, ki visoko frči, malokdo mara! — ot.

Dva novomašnika. Bogoslovci-vojaki so se vrnili iz vojaške službe. Ig. Canjkar Stanislav iz Sv. Tomaža pri Ormožu in Stakne Andrej iz Braslovca sta prejela dne 28. februarja subdiakoniat, 7. marca prejmeta diakonat in 14. marca pa presbyterat. Tako bo naša škofija o Veliki noči imela dva novomašnika. Novomašnikoma želimo božjega blagoslova za njihovo duhovniško delovanje.

Smrtna nesreča. Zadnji petek zjutraj se je smrtno ponesrečil posestnik v Vinarski ulici v Mariboru Franc Popič. Zjutraj je šel po lestvi po krmo za konje. Na povratku mu je spodrsnilo, padel je z lestve 3 m globoko, priletel z glavo ob trd tlak in obležal mrtev. Ponesrečen je bil bleg in obče spoštovanje mož.

V mariborski bolnišnici leži težko bolna posestnica Ivana Gosak, roj. Cafnik. Bila je operirana, in upamo, da bo zopet okrevala.

Tatovi odnesli tobaka v vrednosti 133.820 dinarjev. V železniško skladišče v Marenbergu so udrli zadnji teden v sredo doslej neodkriti lopovi, ki so odnesli seboj velik zaboj, ki je bil napolnjen z različnimi tobaknimi izdelki in naslovljen na marenbersko glavno zalogo. V zaboju je bila vrednost 133.820 din. Našli so le prazen zaboj, a o vlomilcih doslej še ni sledu.

Usoda tihotapcev. V obmejnih krajih naše Stajerske, napram Avstriji in Madžarski, se je razcvetelo bujno tihotapstvo življenje. Razni delamrčezji, večinoma propadli ljudje, so se lotili tihotapstva, ker jim ne diši trdo, pošteno kmetsko delo. S tihotapstvom se hočejo na lahek način preživeti in obogatiti in v pohlepu po denarju stavljajo na kocko tudi življenje, ne samo prostost in čast. Znanih je mnogo slučajev bojev med tihotapci in finančnimi stražniki, ki čuvajo mejo in mnogo žrtev so že ti boji veljali. Zadnje dni sta se zopet pripetila zopet dva taka žalostna slučaja. V Radencih je finančna patrulja ustavila tolpo tihotapcev, kakih 20 oseb. Mesto da se udajo, so pričeli na financarje streljati iz samokresov. Ti so seveda takoj odgovorili z ognjem in sterfalo se je na obeh straneh kot na fronti. Boj je kmalu prenehal, tihotapci so zbežali, pustivši na bojišču dva mrtva in nekaj težko ranjenih; lažje ranjeni so pobegnili. Pa tudi finančni stražniki so trpeli izgubo. Eden njihovih tovarišev je obležal težko ranjen, zadet od tihotapčeve kroglice. — Enak žalosten slučaj se je dogodil v Gederovcih v Prekmurju. Finančarji so ustavili na meji dva brata tihotapca. Ker se nista pokorila povelju, so rabili orožje in eden bratov se je zgrudil smrtno zadet, drugi pa je bil težko ranjen. — Seveda take nezdode tihotapcev ne bodo preplašile ter jih odvrgle od dosedanjega posla. Tihotapstvo bo še nadalje cvetelo, kajti vedno se bo dobilo dovolj delamrčezjev, ki bodo raje nosili svojo kožo na prodaj kot pa da bi prišli za trdo delo.

Dvajaški uboj in samomor. V Moravskem vrhu pri Mali Nedelji se je zgodil v noči od 22. na 23. februarja divjaški zločin, ki je nekaj balkanskega za naše slovenske kraje. Sin Franc Vuk se je sprl s svojim očetom. Med prepričom je prišlo do medsebojnega ruvanja in v pretepu se je sin spozabil tako daleč, da je začel s kolom udrihati po očetu. Oče Vuk je radi ran umrl. Nečloveški sin je svočasu očetu strl roke in ga dolžijo še tudi drugih zločinov, za katere bo dajal odgovor na sodišču. »Domovina«, katero mečejo kar v celih lupih tudi po naši fari, bo po-

divjala popolnoma naše vročerkvneže. Starejši in pametnejši Malonedelčani, nastopite proti listu, ki širi samo brezverstvo ter surovost. — V isti noči, ko se je zgodil omenjeni zločin, se je obesil radi sporov z ženo v Percetincih neki Domanjko. Pravijo, da je bil slaboumen.

Strašna nesreča na Murskem polju. Posestnika Ivan Znidariča v Turjanski grabi pri Hrastju-Moti v gornjeradgorskem okraju, je zadela v nedeljo, dne 28. februarja strašna nesreča. Ogenj mu je upepelil gospodarsko poslopje in v plamenih sta našla strašno smrt dva njegova otroka, stara 4 in 5 let. Do nesreče je prišlo na brz takofe: Domači so odšli k dopoldanski službi božji in doma sta ostala oba otroka. Dobila sta v roke vžgalice ter se igrala z njimi okrog volnene kopice, ki se je nenadoma vnela ter začela goriti z velikim plamenom. Ko sta otroka videla, kaj sta napravila, sta v strahu pred starši pobegnili na hlev ter se tam skrila. Revčka nista slutila, da sta s tem sama podala v smrt. Od goreče kope se je vnel hlev in kmalu so ga plameni objela od vrha do tal. Na pomoč došli gasilci so z največjo težavo rešili iz hleva živino in oteli stanovanjsko hišo pred ognjem, otrok pa niso mogli več rešiti. Obe trupli so našli v pepelu pogorelega hleva, popolnoma zgoljeneli.

Požar v Bratonicah v Prekmurju. V noči od 22. na 23. februarja je izbruhnil požar pri posestniku Brjavcu, obč. gerentu v Bratonicah. Ostala je samo hiša brez strehe, dočim je požar popolnoma uničil gospodarsko poslopje z vsemi pridelki, s slamo in senom vred. Škoda je zelo velika.

Zlato poroko sta praznovala na Vranskem zavedna katoličana Ana in Mihael Orehovec, posestnika v Ločici. Poročena sta bila novembra 1871. Zlata poroka se je vršila v podružnici na Ločici. Po cerkveni slovesnosti sta pogostila svate v gostoljubni Španovi hiši. Ob tej priliki je zlatoporočencema s slovesno prisrčnostjo napil gospod Šauer, veleposestnik v Brodeh in ju priporočil za vzgled drugim, ki naj posnemajo njune čednosti, da bodo dosegli takšno spoštovanje in ugled pri sosedih kot zlatoporočenca. Častitamo!

Zalostno usodo so doživeli h koncu preteklega leta ribe v Paki. Cele kupe najlepših in zlatih rib je naplavila voda na posamezne točke, seveda vse mrtvo. Kako bi prišle prav sedaj v poslnem času. Kemična preiskava v Ljubljani, na katero so se poslane posamezne ribe, bo dognala vzrok smrti. Enodušna sodba ljudstva je, da je to zopet zakrivila Vošnjakova tovarna za kože v Šoštanju, ki leži tik ob Paki, katera odplavlja vso nesnag in kemične pripomočke pri strojenju kož na naravnost v vodo. Vasi ob vodi so vedno v nevarnosti, da jim ne zbolji živina, katero napajajo tam, in res so bili posamezni posestniki že večkrat nesrečni. Kadar se pa Paka ob veliki vodi razlije, pa ponesnazi vse travnike z živinsko dlako, tako da ni potem trava ne za krmo, ne za steljo. Sledijo pritožbe, komisije, ugovori, o slednjem mora vedno rad ali nerad Vošnjak globoko v žep seči ter posestnike odškodovati. Skoraj gotovo bo sedaj zopet tako pri poginu tolikih rib. — Sicer se že kažejo prvi početki pomladi, vendar se zdi da je še prehitro govoriti o selitvi ptic. Potnik namreč, ki je šel zvečer ob koncu prejšnjega tedna proti kolodvoru, je slišal iz gozda ob Paki čudne glasove, morda so bili žerjavi, morda jastrebi, najbrž pa podivjani sokoli.

Težka nesreča. Od Sv. Petra v Savinjski dolini nam poročajo o težki nesreči, ki se je pripetila zadnjo nedeljo zjutraj na cesti pred St. Petrom. Na motornem kolesu sta se peljala iz Celja proti Ljubljani sin celjskega trgovca Karbeutza in celjski trgovec Rauch. Pred St. Petrom sta zavozila v diru ob brzjavni drog. Sunek je bil tako silovit, da sta padla oba potnika s kolesa in obležala nezavestna. Odpeljali so oba ponesrečenca v celjsko bolnico. Mladí Karbeutz je dobil tako težke poškodbe, da bo težko ostal pri življenju, med tem ko je Rauch le samo lahko poškodovan.

Biserne poroko sta obhajala v nadžupni cerkvi pri Sv. Križu pri Slatini v krogu svojih sorodnikov Valentin Cverlin in njegova žena Marija iz znane in ugledne Ogrižekove rodbine na Colu.

V Gabercah je dne 24. februarja po kratki bolezni umrla vgladna krščanska mati Lucija Sajko, p. d. Kolárova. Kljub mnogim skrbem na svojem obširnem posestvu je ohranila do zadnjega neko čudovito in prikupljivo vedrost, ki je ganila vsekega, ki je poznal vse bridke ure, a katerimi jo je Vsemogočni v življenju tolikokrat preizkušal. Premnogi, ki jim je bila v življenju blaga dobrotnica, so se s solzami posvajali od nje, ko smo jo v petek, dne 25. februarja, pri Sv. Trojici polagali k večnemu počitku. Ona pa se veseli pri Zveličarju, ki ga je s toliko gorečnostjo prešla na smrtni postelji.

Nesreča vsled pijanosti. Kmečki sin Avgust Scimi iz Janine nad Slatino se je vračal dne 24. februarja zvečer vinjen z dela domov. Nekaj časa so ga spremljali trije njegovi tovariši. Ker je pa začel vsled pijanosti preveč razgovorjati, so ga vsi zapustili. Na doslej še ne popolnoma pojasnjen način je prišel na železniško progo in pod kolesa večernega vlaka, ki mu je odrezal desno nogo pod kolonom, levo pa zmečkal v stopalo. S ceste je slišal njegovo stokanje nek voznik, ki je potem alarmiral ljudi, da so stekli po dva zdravnika, ki sta ga za silo obvezala, ter po orožnika in po domače. Z jutranjim vlakom v četrtek so ga spravili v celjsko bolnico. Sedaj je bač že izven nevarnosti. Mladina, ta ubogi pohabljenec naj ti bo svarenen zgled, da se varuješ pijanosti!

Vseučilišni profesor na gospodarski fakulteti v Zagrebu dr. Albert Ogrižek, rodom od Sv. Križa pri Slatini, je v študijske svrhe odpotoval za eno leto v Nemčijo in v Angleško. Nad vse priljubljenemu mlademu učenjaku želimo na vseh študijskih potih mnogo uspeha.

Porotna obravnava radi uboja kmečkega fenta Franca Križana iz Topol pri Sv. Križu pri Slatini se je vršila v pondeljek, dne 1. marca. Sodba še ni znana.

Okraino zborovanje SLS v Kozjem dne 28. svečanu se je vršilo ob sijajni udeležbi zastopnikov vseh župnij kozjanskega okraja, zlasti županov. Zborovanje je vodil g. župan Bova iz Vrač. Namesto zadržanega poslanca je podal politično poročilo tajnik Kranjc. Po njegovem govoru se je razvil zelo živahen razgovor o gospodarskih zadevah kozjanskega okraja, posebno glede politične ekspozičure v Kozjem in glede ceste Lesično-Grobelno. V debato so posebno posegli župan Podlinšek, Vrečko in Černoga iz Zdol. Končno so zborovalci sprejeli več gospodarskih resolucij, ki so se poslane Jugoslovanskemu klubu v Beograd.

Težka nesreča na Veterniku pri Kozjem. Dne 23. februarja se je dogodila težka nesreča. Iz Rajhenburga se je napotila na hrib Veternik pri Kozjem skupina redovniških gojencev iz trapištovskega samostana na izlet. Vozila sta gojence dva palra, med tema mladi pater Dositej Negro, ki je šel pred kratkim pel novo mašo. Družba je srečno prispela na strmo goro, kjer se začela precej globok prepad, pa je patru nenadoma izpodrsnilo in strmoglavilo v globino. Pri padcu je udaril s tako silo ob skalovje, da je obležal mrtev. Zdravnik, katerega so tovariši ponesrečenega takoj privlekli na mesto nesreče, je ugotovil samo smrt. V žalostnem sprevedu so prenesli truplo nadebudnega mladega palra v trg Kozje. Kozjanski gospod dekan je truplo blagoslovil in naslednji dan so ga odpeljali k pogrebu v Rajhenburg.

Oskrunjena kapelica. V Trbovljah pri Dimniku je bil v noči od ponedeljka na torek razbit križ v kapelici. Neka surovina je razbila razpelo in razmetala okrog posamezne dele.

Koliko železniških nesreč se je zgodilo v minulem letu v naši državi? Prometno ministrstvo je objavilo natančen seznam nesreč, ki so se pripetile minulo leto na železniških progah v naši državi. Po tem uradnem seznamu je skočilo iz tira 73 železniških strojev (lokomotiv). V 180 slučajih so lokomotive potegnile s seboj tudi po več vozov. Pet slučajev iztirjenja je zahtevalo 9 človeških žrtv. Trčenj vlakov je bilo 38, v 11 slučajih 51 človeških žrtv. Trčenj z drugimi vozili na raznih železniških prelazih je bilo 24, ki so zahtevala 24 žrtv. Vagoni so se vneli v sedmih slučajih, na dveh postajah, oziroma postajicah, je bil najavljen požar. Poplav prog in mostov in prebitja nesipov je zaznamovalo 18 slučajev. Tračnice so popokale trikrat in je bilo pri tej priliki 12 človeških žrtv. Osi so popokale trikrat. Pri premikanju vozov so se pripetile nesreče 180krat, sneg je zamedel 37 vozov. Skupno je bilo v preteklem letu 419 železniških nesreč, torej pride na vsak dan 1.14. Nesreče so zakrivil: železniško osebje v 103 slučajih, zasebniki v 198 slučajih, iz tehničarjev v 22 slučajih, v 52 slučajih, radi vremenskih neugod v 66 slučajih. Nesreč s človeškimi žrtvami je bilo skupno 29 z 286 žrtvami, od teh 115 železničarjev in 171 zasebnih potnikov. Od ponesrečenec jih je podleglo poškodbam 117, težje je bilo ranjenih 70, lažje pa 99 oseb. Železnice so nas stale torej v preteklem letu 117 človeških žrtv.

Redka poroka. V Sankt Pavlu v Braziliji (Južna Amerika) se je obhajala redka poroka. Ženin je star 126 let, je že preživel 3 žene, imel 9 otrok, nevesta je stara 93 let in je bila že 4 krat omožena in darovala svetu 7 otrok. Ta srečni zakonski par se piše Joaquim de Silva in Faustina de Reves.

Umrl v starosti 133 let. V vasi Arena v Besarabiji je umrl te dni kmet, ki je dosegel starost 133 let. Njegov nečak je star 60 let.

Zrebanje loterije pri Sv. Petru pod Sv. gorami. Še nekaj dni nas loči od zrebanja efektivne loterije pri Sv. Petru pod Sv. gorami, koje čisti dobitek je namenjen za zgradbo Katoliškega doma, ki bo ena prvih trdnjav katoliške prosvete v Sotelski dolini. Zrebanje loterije se vrši dne 19. marca t. l., na praznik sv. Jožefa. Ker je na razpolago še nekaj srečk, opozarjamo vse, naj se požurijo z nakupom, da ne zamudijo lepe prilike okoristiti se s srečo, ki jih to pot morda doleti.

Dar Dijaški kuhinji. Na gostiji g. Antona Kosi in Franciške Makoter na Cvenu se je nabralo za Dijaško kuhinjo v Mariboru 105 D. — Prisrčna hvala!

Opozarjamo naše cenjene čitatelje na ugodno priliko za nakup Karo-čevljev z popustom za pomladansko sezijo. Glejte tudi inserat.

Iz Gornje Radgone. Zdravnik vsega zdravilstva dr. Vinko Čremošnik ordinira od ponedeljka 1. marca 1926 v Gornji Radgoni.

POROTNA ZASEDANJA.

Mariborska porota.

Dne 1. marca se je pričelo zasedanje mariborskega porotnega sodišča. Prvi dan sta prišla na vrsto dva slučaja.

Franciška Šilec se je zagovarjala radi detomora. Obtoženka je rojena dne 24. marca 1906 v Spodnji Senarski pri Sv. Trojici v Slov. gor. Dne 25. novembra 1925 je v Vitomerčih, kjer je nazadnje stanovala, porodila nezakonskega otroka, katerega je položila na vročo repo z ustni navzdol, tako da se ubogo dete zadušilo. Služila je kot dekla pri Angeli in Francu Šilec. Prikrivala je domačim svojo nosečnost, dasi so to dobro opazili, ter ji svetovali, naj gre k zdravniku. Ko je otroka nesla v svinjsko kuhinjo, je med potjo jokala in to je slišal hlapec Konrad Kocbek. Obvestil je o tem gospodinjjo, ki je šla za deklo v kuhinjo ter našla otroka že mrtvega na kotlu s kuhano repo. Obdolženka je priznala porod, zločin pa je tajila, češ, da se je otrok pri porodu pobil ter je že mrtvega položila na repo. Porotniki so potrdili vprašanje, da je obtoženka kriva hudodelstva detomora vsled opustitve. Obsojena je bila na 1 leto težke ječe.

Radi požiga se je zagovarjal istega dne Janoš Somer, rojen l. 1896 v Cepincih pri Murški Soboti. V noči 29. decembra 1925 je zažgal skedenj Mihaela Lajščaka v V. Dolencih v Prekmurju. Ogenj je zajel tudi hišo in domači so si komaj rešili življenje, dočim je vse drugo pogorelo. Požigalec je izvršil zločin iz maščevalnosti, ker mu je posestnik Lajščak odbil hčerko Terezo, katero je Somer zasnužil. Pri razpravi se je požigalec zagovarjal, da ni on izvršil zločina, pač pa so ga orožniki s tepenjem prisilili k priznanju. Tudi ni hotel razumeti slovensčine, češ, da razume samo prelmursko narečje. Porotniki so soglasno potrdili vprašanje požiga in Somer je dobil 5 let težke ječe z mnogimi poostitvami. Plačati mora tudi 40.000 din. odškodnine.

Radi ponašanja delnic se je dne 2. marca zagovarjal pred mariborskim porotnim sodiščem strojni tehnik F. Bauman, rojen v Ormožu, pristojen pa v Ptuj. Obtožen je, da je s ponašanjem delnic v družbi svojih tovarišev izvalil raznim dunajskim trgovcem okrog 800.000 dinarjev našega denarja. Bil je oproščen.

Radi ponesrebe se je moral zagovarjati istega dne J. Lutar iz Križevcev. Dne 1. novembra 1925 je ogoljufal na premeten način v Murški Soboti trgovca Josipa Benka za 20.000 dinarjev. Poskušil se je pri tem imena Janeza Gergarja, ki je dobavil Benku pršiče in teleta ter v nje govem imenu lavabil od Benka denar. Pri razpravi je dosledno tajil vsako krivdo, toda porotniki so vseeno potrdili vprašanje krivde in Lutar je bil obsojen na poldrugo leto ječe.

Celjska porota.

Dne 1. marca sta stala pred celjsko poroto Viktor Turnšek in Alojzij Križan, obtožena uboja. Prvi je bil obtožen, da je udaril Franca Križana s kolom po glavi tako, da je nastopila smrt, drugi je bil pa obdolžen, da je s hudobnim namenom napeljal prvega k temu dejanju s tem da ga je pozval k zasledovanju Fr. Križana in se oborožil z železnim teletnikom, nakar sta oba zasledovala Križana tri četrt ure daleč in ga skupaj zavratno nasokočila. Porotniki so v obeh slučajih na vprašanja odgovorili pritrdilno. Senat je nato obsodil Viktorja Turnška na tri leta, Alojzija Križana pa na 2 in pol leta težke ječe.

Dne 2. marca sta prišla pred porotnike zopet dva slučaja. Alojz Majcenčič je dne 14. januarja 1926 napadel na cesti Rogatec-Rogaška Slatina Mihaela Ritaka ter mu grozil s samokresom. Odvzel mu je klobuk in košaro z raznimi jestvinami. Orožniki sa nasilneža kmalu aretirali in radi ropa bi ga morala soditi porota. Ker je simuliral blaznost, se je zaenkrat rešil pred obsodbo; razprava je bila preložena.

Radi detomora se je zagovarjala Julijana Železnik, ki je dne 23. decembra pri Grušovljah vrgla svojega šest tednov starega nezakonskega otroka Stankota v visoko na raso Savinjo, kjer je utonil. Dejanje je priznala, vendar pa je trdila, da je storila dejanje v obupu in zmedenosti. Porotniki so zanikali njeno krivico, nakar je bila oproščena.

Krajevne zanimivosti.

Kamnica pri Mariboru. Zadnjo sredo, dne 24. svečana, smo položili k večnemu počitku Marijo Haring iz Rošpoha. Doživela je 78 let v samskem stanu. Bila je pribojčljiva, dobrotljiva vsem sosedom in znancem. Naj ji bo zemljica lahka!

Ribnica na Poljarju. Tukaj se bo obhajal sv. misijon ter Franciškova pobožnost. Vodila bodeta to pobožnost pred. p. Jožef, kepučinski gverdijen v Celju, ter mnogoč. p. Ladislav, duhovni svetovalec in definitor v Ptuj. Dne 24. sušca bo začetek, dne 28. sušca pa skiep.

Črešnjevec. Na gostiji Koren-Pušnik se je nabralo 200 dinarjev za Dijaško kuhinjo.

Črešnjevec pri Slov. Bisurici. Dne 22. svečana je bil tukaj pokopani Jožef Golob, posestnik na Vrhlogi. Pokojnik je bil vzoren kmetovalec, kot bivši župan, občinski odbornik, cenilni mož pa najboljši svetovalec svojemu bližnjemu. Ubogi ga bodo le težko pogrešali. Njegovi sorodniki še bodo radi na njegov na krasnem gričku stoječi lepi dom hodili, a prijaznega strica bodo pa vendar le pogrešali.

Sv. Martin pri Vurbergu. Dolgo so si že tukajšnji naprednjaki belili glave, na kak način bi mogli pomnožiti svoje vrste. Pa glejte, da so ga pogruntali gg.: Kostašek, Amer, Makuc in Ziberna. V občini Sv. Martin so ustanovili požarno brambo, seveda nadstrankarsko, zato se je načelstvo zahvalilo v 5. števil. »Domovina« vsem tistim, kateri so se udeležili veselice. V Žitečki vasi imajo nadstrankarsko društvo in učitelj razlaga ter čita članom »Jutro«. Da se ženjavovci in radičevci ne skregajo, zato imajo vsi člani tega društva »Kmeti list«. Živele nadstrankarstvo, katero je po naprednjakih naperjeno proti naši SLS in proti katoliškim organizacijam. Zato se je g. Junko že v napredni gostilni Amer hvalil, češ, klerikanci so že poraženi in se že njihovi stari maje'o. Malo prezgodaj delate račune, gospodje naprednjaki, ker naše ljudstvo ni tako neumno, da bi šlo za liberalno stranko, ali pa za Pucljem, ker politika teh dveh strank je že našemu ljudstvu prizadajala dovolj bridkih udarcev s centralizmom in davčnim jarmom. Za poštene krščanske može ni drugod prostora, kakor v Slovenski ljudski stranki, katere edina se poteguje povsod za dobrobit našega naroda in ne obrača svoje politike po vetru.

Sv. Martin pri Vurbergu. V brezverski »Domovini« se je nek napredni dopisnik obregnil ob naše vrle mladence, ki delujejo v naših društvih: Orlu in v Bralnem društvu. Dopisniku in našim naprednjakom lepo na uho povemo, da naj si prihranijo trud z napadi v časnikih, ker s tem pač ne boste nič koristili Vaši skrahirani stranki.

Sv. Boljenk v Slov. gor. Ob nenavadni uri se je oglašil zadnji nedeljo zjutraj srednji zvon župnijske cerkve, da naznani domačinom in tujcem, da mu je nemika smrt vzela ljubljenega botra Jakoba Čuček, župana in kmeta v Trnovski vasi. Rojen dne 16. julija 1873, je nepričakovano umrl po kratki bolezni v najboljši dobi življenja. Nehva ležnost otroka, ki mu je daroval vso svojo ljubezen, mu je izkopala prezgodnji grob. Z njim smo izgubili neizmerno veliko; to kažejo tisočere solze, ki so tekale, ko se je razlegal glas o njegovi smrti. Bil je mož, kakoršni se ne rodi vsak dan, značaj od pete do glave. Verno vdan svojemu Bogu se je žrtvoval rad za vsako dobro stvar. Dolgo vrsto let je modro in skrbno vodil svojo domovinsko občino. Edino vsevedni Bog v nebesih ve, koliko potov je storil za blagor svojih občanov, kako je pogumno branil njihove pravice, neustrašeno zagovarjal njihovo korist; ni se oziral na to, ali gre za bogatino ali za reveža, dovolj mu je bilo, če je vedel, da je kdo potreben pomoči, in odprl mu je tudi svojo domačo hišo, odstopil svojo posteljo, da mu pomaga. Tako je v vojnem času pod svojo streho vzel revne ruske vojne ujetnike, pri njem so našli drug dom. Marsikateri revež, ki ga drugod niso hoteli imeti, je v njegovi hiši našel varno zavetišče. In tako je kazal z besedo in lepim vzgledom svojim občanom pot do blage medsebojne skupnosti in srečne edinosti, ki se je naselila v njegovini občini tekom njegovega županovanja. Bil je pa tudi vnet za združno delo. Bil je delaven član načelstva pri domači posojilnici od dneva njene ustanovitve. Bil je navdušen načelnik kmetijske podružnice, ki se je največ trudil za njeno ustanovitev, pa tudi največ storil za njen procvit. Malokdo ve, koliko potov in voženj je opravil za podružnico, da bi udum ustregel in pomagal — vse zgolj za božje plačilo. Večkrat je bila huda žalitev hvala za njegov trud, pa v svoji blagi dobrotljivosti nje ni zameril, ampak se žrtvoval za druge naprej z isto nesebično ljubeznijo. Bil je tudi odlični in možato odločen član Slovenske kmetijske zveze ter njen zvest in zanesljiv zaupnik. Četudi je moral skrbeti za obširno gospodarstvo, se je vendar zvesto udeleževal vseh župnijskih sestankov in javnih zborovanj in se pri tem ni ustrašil težavnih in daljnih potov. »Slovenski Gospodar« in »Domoljub« sta imela v pokojniku stalnega zvestega naročnika, vnetega širitelja in neustrašnega zagovornika. Vir in podlaga vsega njegovega plemenitega delovanja pa je bila njegova živa in močna vera. Pri njem se je uresničila beseda: da živi iz vere. Za občinsko kapelo je oskrbel nov zvon; strogo je zahteval krščanski red v svoji hiši; kakor otrok se je veselil lepe cerkvene svečanosti in rad prispeval za oplešavo hiše božje. — Bil je mož, kakoršnega ne bomo lahko zopet dobili. Težko ga bomo pogrešali povsod. Bodi mu dobri Bog bogat plačnik za vso njegovo plemenito ljubezen, njegov spomin pa ostani med nami od roda do roda! Pogreb je bil v torek, dne 2. marca dopoldne, ob ogromni udeležbi ljudstva od blizu in daleč. Naj počiva v božjem miru!

Malá Nedelja. Nagla smrt je daleč od doma dne 25. februarja doletela v Moravcih 64letnega krošnjarja Janko Paviča, poročenega pri Rogatcu. Nosil je porcelan. Ravno je zapustil Kumpove. Komaj je parkrat prestopil, kur se vrne in od kapi zadet pri priči mrtev obleži. Do danes se še domači niso ogledali, Res ne veš ne ure ne dneva. — Zanimanje za cerkveno tombolo raste. Odborniki so po župniji že končali nabiranje dobrotkov. Okoli 300 jih že imamo in lepe vmes tudi. Posebno prvih osem dobrotkov bo dragocenih. Kmalu začnemo razpošiljati srečke. Upamo, da bodo šle že z ozirom na namen, za katerega bode pač vredno nekež žrtvovati posebno tistim, katerim mora biti pri srcu, da dobimo čimprej dovolj veliko hišo božjo. — Malá Nedelja varčuje. Dekliške zveze je lani v to svrhu ustanovila »Čebelica«. Čeravno po zimni čebeli mirujejo, so vendar naše delale častno izjemo. Pridno so ob toplejših dnevih izletavale ter nosile svoje prihranke čebelčarki. Vlagajo lahko v to hranilnico tudi šolarji. Vsak dinarček je varno naložen. Zato pa le pridno z njimi v šparovček. Čebelčarka Anika Potočnik je vedno na razpolago. Uradnih ur pri njej ni. — Ko je knjižničar lani pregledoval knjižnico, je našel dobro petino mladini namenjenih knjig. Zato je sprožil na seji misel, naj se iste posojujejo zastoj otrokom Marijinega vrtca. Ti so bili seveda tega sklepa najbolj veseli. Tudi poleti so pridno hodili po knjige. Najmanjši segajo s posebno radostjo po ilustriranih, ki se bi sicer prašile zastoj v omari. Tako se vsaki dan po šoli razlega po čitalnici smeh naših malih, našega up obetajočega naraščanja. Ker imate povsod podobne knjige, jih storite šolarjem dostopne, ker so drugače mrtev kapital!

Sv. Kunigunda na Pohorju. Naša Marijina družba je izgubila pridno družbenico Marijo Studenčnik. Dne 24. februarja smo jo pokopali. Neizprosna jetika je končala njeno mlado življenje. Bila je stara komaj 20 let. Tako lepega pogreba že dolgo časa nismo imeli pri Sv. Kunigundi. Od vseh strani obširne župnije so prihiteli deklete Marijine družbe, da se udeležijo pogreba. Nad 30 deklet je prejelo med sv. mašo sv. obhajilo, ki so ga darovale v dušni blagor rajne družabnice in tako skazale rajni najlepše duhovno delo usmiljen'a. Na grobu so zapele še ganljivo pesmico v slovo. Take sadove rodi dobra Marijina družba! Zato blagor mladini, ki se zvesto drži Marijine družbe!

St. Ilj pri Velenju. Gospodje demokrati so se tudi nas spomnili in so nam poslali tisto garjevo »Domovino«. Morala se je takoj pobrati nazaj. Srečno pot! — Dne 22. svečana je po večletni bolezni umrla Marija Skobl, p. d. Mihelica. — Dne 23. svečana je umrla Franciška Cvilk. Rajna je živeła komaj pet tednov v zakonu. Naj v miru počivatel!

Vojnik pri Celju. Tukaj priredi drž. higijenski zavod zdravstveno razstavo, združeno s predvajanjem filma in s predavanji. Razstava bo trajala od 7. do vključno 14. t. m. Predaval bo tamošnji zdravnik g. dr. Stanimir Vrhovec.